

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוטה-כשם שהמים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא, משום דאיכא למיפרך: מה לטבול יום שכן אב הטומאה												?
הא אייתינה ממחוסר כיפורים ולא פרכיה.												!
ר"מ ור' יוסי ור' יהושע ור' אלעזר ור' אליעזר, כולהו סבירא להו דאין שני עושה שלישי בחולין.	רב אסי אמר רב, ואמרי לה אמר רבה בן אסי אמר רב:											◇ ■
ר"מ												■
כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים - מטמא את הקודש ופוסל את התרומה, ומותר בחולין ובמעשר, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]											◇ ■
אוסרין במעשר.	חכמים:											◇ ■
ר' יוסי												◇ ■
הא דאמרן, דאם איתיה, ליייתה לרביעי בתרומה וחמישי - בקודש.												◇ ■
רבי יהושע												■
האוכל אוכל ראשון - ראשון, שני - שני, שלישי - שלישי	דתנן: [רבי אלעזר]											◇ ■
האוכל אוכל ראשון ואוכל שני - שני, שלישי - שני בקודש ואין שני בתרומה, בחולין שנעשו על טהרת תרומה	רבי יהושע:											◇ ■
על טהרת התרומה אין [חולין גרידי לא], על טהרת הקודש לא												■ ■
אין שני עושה שלישי בחולין.	אלמא קסבר: [רבי יהושע]											◇ ■ ■
רבי אלעזר												■
שלשתן שוין, הראשון שבקודש ושבחולין ושבתרומה - מטמא שנים ופוסל אחד בקודש, מטמא אחד ופוסל אחד בתרומה, ופוסל אחד בחולין.	דתניא, רבי אלעזר:											◇ ■
ר' אליעזר												■
חלה ניטלת מן הטהורה על הטמאה, כיצד? שתי עיסות אחת טהורה ואחת טמאה, נוטל כדי חלה מעיסה שלא הורמה חלתה, ונותן פחות מכביצה באמצע כדי ליטול מן המוקף	דתנן, רבי אליעזר:											◇ ■
אוסרין	חכמים:											◇ ■
כביצה	ותניא:											■ ■
סברו אידי ואידי בעיסה ראשונה, וחולין הטבולין לחלה לא כחלה דמו, מאי לאו בהא קמיפלגי:												◇ ■ ■
אין שני עושה שלישי בחולין	דמר סבר: [רבי אלעזר]											◇ ■ ■ ■
שני עושה שלישי בחולין.	ומר סבר: [חכמים]											◇ ■ ■ ■
דכולי עלמא אין שני עושה שלישי בחולין, והכא בחולין הטבולין לחלה קמיפלגי	רב מרי בריה דרב כהנא:											◇ ■
כחלה דמו	מר סבר: [חכמים]											◇ ■ ■
לא כחלה דמו.	ומר סבר: [רבי אלעזר]											◇ ■ ■
ואיבעית אימא: דכולי עלמא - חולין הטבולין לחלה לא כחלה דמו, ואין שני עושה שלישי בחולין, והכא במותר לגרום טומאה לחולין שבארץ ישראל קמיפלגי												◇ ■
מותר לגרום טומאה לחולין שבארץ ישראל	מר סבר: [רבי אלעזר]											◇ ■ ■
אסור לגרום טומאה לחולין שבארץ ישראל.	ומר סבר: [חכמים]											◇ ■ ■
בו ביום דרש רבי עקיבא וכו'.												■
במאי קא מיפלגי?												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

		Talmud Navigator										
סוטה-כשם שהמים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מר סבר: [רבי עקיבא]											◇
תחומין דאורייתא	ומר סבר: [רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי]											◇
דרבנן.	בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה, וכיצד אמרו שירה? כגדול המקרא את הלל והן עונין אחריו ראשי פרקים, משה אמר (שמות טו) אשירה לה' והן אומרים אשירה לה', משה אמר כי גאה גאה והן אומרים אשירה לה'											◇
כקטן המקרא את הלל והן עונין אחריו כל מה שהוא אומר, משה אמר אשירה לה' והן אומרים אשירה לה', משה אמר כי גאה גאה והן אומרים כי גאה גאה	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי											◇
כסופר הפורס על שמע בבית הכנסת, שהוא פותח תחילה והן עונין אחריו.	רבי נחמיה:											◇
במאי קמיפלגי?												^
לאמר - אמילתא קמייתא	רבי עקיבא סבר:											◇
לאמר - אכל מילתא ומילתא	רבי אליעזר בנו של ר"י הגלילי סבר:											◇
ויאמרו - דאמור כולהו בהדי הדדי, לאמר - דפתח משה ברישא.	רבי נחמיה סבר:											◇
בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה, וכיצד אמרו שירה? עולל מוטל על ברכי אמו ותינוק יונק משדי אמו, כיון שראו את השכינה, עולל הגביה צוארו ותינוק שמט דד מפיו, ואמרו זה אלי ואנוהו, שנאמר: (תהלים ח) מפי עוללים ויונקים יסדת עוז.	תנו רבנן, דרש רבי יוסי הגלילי:											◇
מנין שאפי' עוברים שבמעו אמן אמרו שירה? שנאמר: (תהלים סח) במקלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל.	היה רבי מאיר אומר:											◇